

РЕШЕНИЕ

№ 6087

гр. София, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 25.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **3973** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от „АБАКС КАПИТАЛ“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], р-н О., [улица], представлявано от управителя М. Галотта, чрез адв. Б. П. - САК против Ревизионен акт № Р-22220421002062-091-001/14.12.2021 г., издаден от Х. Б. М. началник сектор - възложил ревизията и Й. Н. И. - главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, частично потвърден с Решение № 350/07.03.2022 г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място].

В жалбата се твърди, че ревизионния акт в потвърдените му части е неправилен и незаконосъобразен. Излагат се съображения, че с потвърдения Ревизионен акт № Р-22220421002062-091-001/14.12.2021 г., в частта с която е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „ГЕ.И.КО.Н. - ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУЦИОНИ НАВАЛИ" ЕООД, с предмет А. RS7 е неправилен и незаконосъобразен. Сочи се, че в хода на ревизионното производство е представена Фактура № [ЕГН]/01.12.2020 г., с доставчик „ГЕ.И.КО.Н. - ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУЦИОНИ НАВАЛИ" ЕООД БУЛСТАТ: BG205929516, с предмет - покупка на автомобил А. RS7, с данъчна основа 228 180.17 лева и обща сума за плащане 273 816.20 лева. Според оспорващия, съгласно чл. 144, ал. 1 ЗДвП собствеността на моторните превозни средства се прехвърля с писмен

договор. Съгласно ал. 2 от същия член при прехвърляне на собствеността на регистрирани автомобили, на регистрирани ремаркета с товарносимост над 10 тона, на регистрирани колесни трактори и на регистрирани мотоциклети с работен обем на двигателя над 350 cm³ подписите на страните трябва да бъдат нотариално заверени. Съгласно постоянната практика на Съда понятието „доставка на стоки" не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещь от определено лице, което овластява друго лице да се разпорежда фактически с нея като собственик. В тази връзка, неправилно се приема според дружеството в потвърдителното решение, че не са представени достатъчно доказателства за установяване на прехвърлянето на автомобила посредством договор за покупко - продажба с нотариална заверка на подписите. Сочи се, че са налице надлежно извършени плащания, видно от 3 бр. Ави́зо за нареден кредитен превод - преводно нареждане от 24.02.2021 за сумата от 60 000 евро, преводно нареждане от 22.12.2020 г. за сумата от 58 900 евро и преводно нареждане от 29.04.2021 г. за сумата от 21 000 евро. Налице е действително получаване от Доставчика на насрещна престация - заплащане на сумата по фактурата. Релевират се доводи, че невъзможността да се провери счетоводството на доставчиците, извън проверка в информационните масиви, не е обстоятелство, заради което следва да се приемат издадените фактури за необосновани икономически. Според оспорващия са налице данни за безспорно получена и заведена на името на получателя стока, която впоследствие е обект на последващо прехвърляне, съгласно икономическата му дейност. Съгласно Справка за поток по видове закупени и продадени стоки и услуги за периода 12.2020 - 02.2021 г., налице е придобит от „ГЕ.И.КО.Н. - ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУЦИОНИ НАВАЛИ" ЕООД автомобил, който впоследствие е прехвърлен към А. С. Д.. В справката за стоков поток относно стоки за ВОД за периода 12.2020 - 02.2021 г. по повод на процесния автомобил е налице отбелязване на придобиването, предхождащо прехвърлянето към А. С. Д.. Посочени надлежно са номера и датата на издаване на фактурата, данъчната основа в размер на 228 180.17 лв. и ДДС в размер на 46636.03 лева. Дружеството е включило придобиването и в сметка № 304, видно от Аналитичен регистър сметка 304 за периода от 01.10.2020 г. - 28.02.2020 под контиране № [ЕГН].

Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактура, издадено от „КЛИЙВС“ ЕООД с предмет посреднически услуги, в жалбата се навеждат доводи, че с фактура № [ЕГН]/18.12.2020 г., от доставчика „КЛИЙВС" ЕООД са предоставени посреднически услуги. Според оспорващия неправилно се приема от извършващите проверката, че не са налице представени доказателства в какво се изразява услугата и нейния предмет. Видно от представената в хода на ревизионното производство се твърди, справка за поток по видове закупени и продадени стоки и услуги за периода 12.2020 - 02.2021 г., касае се за посреднически услуги за наем. Същите са надлежно индивидуализирани - за апартамент 15, [улица]. В резултат от извършените посреднически услуги е сключен договор за наем от 17.12.2020 г. с Дружеството - Наемодател „САН СТЕФАНО ПРОПЪРТИ ДИВЕЛОПМЪНТ" ЕООД именно за процесния апартамент № 15.

Издадената за посредническите услуги фактура отговаря на законовите изисквания, стойността ѝ е платена се сочи по натам. Същата е придружена от Ави́зо за издадено

преводно нареждане за кредитен превод с основание за превода плащане по фактура № 16949/18.12.2020 г. За плащането е представено авизо за издадено преводно нареждане от 18.12.2020 г. УИН: ОВ61812200061753, в което е налице надлежно посочване на номера на фактурата. Поради което и се твърди, че неправилно е направен крайния извод в решението и в ревизионния акт за липса на реално осъществени доставки, само на база обстоятелството, че при извършената насрещна проверка на преки доставчици, дружеството не е открито на адреса си за кореспонденция.

По изложените съображения се претендира отмяна на РА. В подкрепа на всичко изложено се цитира практика на ВАС и на Съда на ЕС.

В съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. П., който навежда доводи за незаконосъобразност на РА. Счита, че с оглед събраните допълнително доказателства безспорно се установява, че доверителят му е придобил вещта от посочения доставчик. Моли, да се отмени решението и се присъдят сторените по делото съдебно-деловодни разноски. Представя писмени бележки, в които излага и съображения във връзка с направеното от ответната страна възражение за присъждане на разноски на осн. чл.161, ал.3 от ДОПК.

Ответникът по жалбата - Директор на дирекция "Обжалване и данъчно осигурителна практика" - С., чрез процесуален представител в съдебно заседание и писмени становища, оспорва жалбата и я счита за неоснователна. Заявява се претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 5 134,85 лева. Моли на осн. чл.161, ал.3 от ДОПК ответника да не бъде осъден на разноски при евентуалното уважаване на жалбата на дружеството.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, прие за установено следното:

На 09.04.2021 г. от В. А. В. на длъжност заместник на началник на сектор при ТД на НАП - С. е издадена Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220421002062-020-001/09.04.2021 г. (л.49), с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК е възложено да бъде извършена ревизия на "АБАКС КАПИТАЛ" ЕООД [населено място]. Определен е ревизиращият екип и обхвата на ревизията по видове задължения по периоди, а именно: Данък върху добавената стойност за периода от 01.12.2020 г. до 28.02.2021 г., определен е срок за извършване на ревизията - три месеца от връчване на ЗВР.

Със Заповед за изменение на ЗВР от 09.07.2021 г. (л.54) органът, възложил ревизията е удължил периода в който е следвала да бъде ревизията до 15.09.2021 г.

Със ЗИЗВР № Р-22220421002062-020-003/18.08.2021 г. (л.59), срокът за извършване на ревизията е бил удължен до 15.09.2021 г. ЗВР и ЗИЗВР са били връчени електронно на проверяващата лице.

На 15.11.2021 г. от органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип,

е съставен Ревизионен доклад № Р-22220421002062-092-001, с който са предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него. Ревизионният доклад е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 23.08.2022 г., видно от приложеното Удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС "Контрол" (л.110).

На 14.12.2021 г. от Х. Б. М. на длъжност началник на сектор при ТД на НАП - С.-възложител на ревизията и Й. Н. И. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, е издаден обжалваният Ревизионен акт № Р-22220421002062-091-001/14.12.2021 г, с който са установени задълженията на ревизирувания данъчен субект - данък върху добавената стойност /ДДС/ за внасяне за м. 12.2020 г. в размер на 81 334,25 лв., ведно с начислени лихви в размер на 7 546,61 лв. и определен размер за възстановяване 61 568,28 лева. Ревизионният акт е връчен на електронен адрес на дружеството жалбоподател на дата 20.12.2021 г. (л.80).

На 30.12.2021 г. от "АБАКС КАПИТАЛ" ЕООД е била депозирана жалба до директора на дирекция "ОДОП", с допълнение на жалбата, подадено на 24.01.2022 г., към която са приложени многобройни писмени доказателства, а последният с Решение №350/07.03.2022 г. е изменил Ревизионен акт № Р-22220421002062-091-001/14.12.2021 г., като е приел, че РА следва да се потвърди в частта на отказано право на приспадане на данъчен кредит, а акта е неправилен в частта на начислен данък поради непризнати ВОД и следва да бъде изменен за данъчен период м.12.2020 г., като е определил данък за възстановяване в размер на 5 507,68 лева.

В решението е посочено, че през ревизирувания период дружеството е с основен предмет на дейност - покупко- продажба и отдаване под наем на леки автомобили, както и търговия на дребно с други стоки, незабранени от закона.

Видно от констатациите в РД, е установено, че ревизираното дружество е декларирало ВОД на автомобили към А. С. D. SRL и EURL A. и на часовници R. към GRUPPO L. SRL. Органите по приходите са посочили, че не са представени доказателства от ревизираното лице за вътреобщностния характер на доставките, респективно, че стоките са изпратени от територията на страната до Държава-членка, тоест приели са, че не са налице ВОД на стоки.

По отношение А. С. D. SRL е установено, че предмет на ВОД е автомобил - А. RS7 с рама WAUZZZF29I.N900562 с уговорена цена в размер па 234 699,61 лв. Констатирано е, че не са представени банкови извлечения, в които да са описани номерата на фактурите, за които е извършено плащане. Не е представен договор сключен между страните за доставка на стока. При проверката на представената международна товарителница е установено, че като превозвач е вписано дружество „А И В ТРАНСПОРТ" ЕООД с ЕИК[ЕИК], като не е записан регистрационен номер на транспортното средство, с което е извършен превозът, като липсват данни относно транспортното средство, с което е извършен превозът на автомобил А. RS7. При извършена проверка в регистър „Дневник за продажбите“ на „А И В ТРАНСПОРТ" ЕООД с ЕИК[ЕИК] е установено, че за ревизирувания период няма декларирана

доставка с получател А. С. D. SRL с VIN RO35250581 или „АБАКС КАПИТАЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Посочено е, че е извършена проверка на декларираните данни в система VIES, при която е установено, че получателят на автомобила А. RS7 - А. С. D. SRL, не декларира вътреобщностни придобивания от „АБАКС КАПИТАЛ“ ЕООД.

В хода на ревизионното производство е установено, че произходът на декларираната стока А. RS7, предмет на гореописаната фактура към румънското дружество е от българското дружество „ГЕ.И.КО.Н. - ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУЦИОНИ НАВАЛИ“ ЕООД съгласно представена фактура. От ревизиращия екип е извършена насрещна проверка на дружеството, в хода на която не е установена реалност на доставката между „ГЕ.И.КО.Н. - ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУЦИОНИ НАВАЛИ“ ЕООД и „АБАКС КАПИТАЛ“ ЕООД. Констатирано е, че не са представени документи за доказване транспорта на стоката или придружителни документи. Не е доказано предаването на стоката от „ГЕ.И.КО.Н.-ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУЦИОНИ НАВАЛИ“ ЕООД, в кой обект е доставена, как е транспортирана до ревизираното дружество, което е основно изискване за да се докаже прехвърлянето на собствеността при родово определени вещи. От така изложеното е направено заключение, че не е доказано реално придобиване на стока - А. RS7 от „АБАКС КАПИТАЛ“ ЕООД от „ГЕ.И.КО.Н. - ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУЦИОНИ НАВАЛИ“ ЕООД, което обосновава извода за липса и на последваща реална доставка между „АБАКС КАПИТАЛ“ ЕООД и неговия клиент- А. С. D. SRL по фактура № [ЕГН]/22.12.2020 г.

В хода на извършена проверка на доставчика - „ГЕ.И.КО.Н. ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУЦИОНИ НАВАЛИ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], приключила с ПИНП № П- 22001021078901-141-001/ 04.11.2021 г. е посочено в решението, че също не са представени доказателства, удостоверяващи извършена доставка на стока, прехвърляне на собствеността на стоката, разплащане по сделката.

Констатирано е, че не се доказва нито произходът на стоката /А. RS7/, нито местодомуването ѝ, откакто е закупена от „АБАКС КАПИТАЛ“ ЕООД до момента на продажбата.

В резултат е прието, че не е доказано реалното извършване на доставка на А. RS7 по смисъла на чл. 6 от ЗДДС поради непредставяне на изискваните доказателства за извършване на сделка и липса па такива и при ревизираното лице, вследствие на което е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 45 636,03 лв. Прието е, че няма извършен ВОД към клиент А. С. D. S.. по фактура № [ЕГН] от 22.12.2020 г., тъй като е доказана липса на доставка. Не е начислен ДДС.

Относно декларирани ВОД към клиент EURL A. AUTOMOBIL ES с VIN FR52453467318 ревизираното Дружество е декларирало ВОД в размер на 404 856,82 лв. Установено е, че предмет на ВОД са М. G63 А. с рама WDBI1632761X307786 с данъчна основа в размер па 316 844,47 лв.; БМВ модел Х6 с рама WBAKV210200R26742 с данъчна основа в размер на 48 895,75 лв. и Фиат 500 СС е рама A BARTH RIVALE с рама ZFA3120000J976871 и данъчна основа в размер на 48 895,75 лв. Посочено, че не са представени банкови извлечения, в който да са описани

номерата на фактурите, за които е извършено плащане. Отбелязано е, че при извършена проверка на представената международна товарителница се е установило, че в графа вид и количество стока са посочени марките и рамите на трите превозни средства. Не се установяват данни за товарен пункт, тъй като нечетливо е посочено мястото на товарене на превозните средства, а като превозвач е записан латвийско дружество „UAB VAILIDA с VIN LT100001012910“, но не е посочено транспортното средство. Посочено е, че в графа печат на получател е поставен печат на дружество, което не е получател на стоките, като не е посочена дата на получаване на стоките, липсва подпис на получателя. Относно произходът на колите е представена само справка, че същите са закупени от физическо лице - италиански гражданин P. Carrola на 05.10.2020 г., но не са представени доказателства за закупуването на автомобилите, в това число договори, извършени плащания, кореспонденция.

Констатирано е от органите, извършващи проверката, че не е представен приемо - предавателен протокол за предаване на автомобилите от ревизираното дружество на френския получател, поради което не е ясно къде са предадени - дали на територията на страната с транспорт за сметка на получателя или на територията на Франция за сметка на „АБАКС КАПИТАЛ“ ЕООД. Направено е заключение, че след като в представеното ЧМР липсва информация за номер на транспортно средство, а само е посочен като превозвач латвийското дружество, следва извод, че транспортирането на автомобилите е било на собствен ход за сметка на ревизираното дружество, като не са ангажирани доказателства за извършени разходи във връзка с пътуването, в това пиело гориво, фериботни, пътни и магистрални такси и други.

Относно декларирани вътреобщностни доставки общо в размер на 80 400,01 лв. към италианското дружество GR.U. L. S. с VIN IT03230980785 от ревизираното дружество са представени фактура № 576/14.12.2020 г. с предмет часовник R. 116681, документ от D. за транспорт с дата 10.12.2020 г. /Посочено е, че е с дата, която е преди фактурата за продажбата/, фискален бон от D. и потвърждение от 17.12.2020 г., фактура № 577/22.12.2020 г. с предмет часовник R. 126655, документ от D. за транспорт с дата 21.12.2020 г. /посочено е, че е с дата, която е преди фактурата за продажба/, фискален бон от D. и потвърждение от 21.12.2020 г. Констатирано е, че не са представени доказателства за транспортирането на стоката от територията на страната до територията на Италия. Посочено е, че относно разплащането по фактурите са представени доказателства само за сума в размер на 15 998,18 лв. Не са представени доказателства за плащане на остатъка от сумата в размер на 64 401,83 лв. Ревизираното дружество е посочило, че стоката е закупена от „БЕША -Б“ ЕООД в магазин, намиращ се в [населено място], [улица]. Обяснено е, че стоката е транспортирана до Италия чрез куриерска фирма D. на дати 14.12.2020 г. и на 21.12.2020 г. Органите по приходите са посочили, че от представените товарителници не става ясно какъв е предметът на стоката, която ще се превозва от куриерската фирма, не

съвпадат датите на товарителницата с датите на фактурите за продажба. Прието е, че представените товарителници от куриерска фирма D. на дати 14.12.2020 г. и на 21.12.2020 г. не доказват, че с тях са транспортирани стоките - часовници R. 116681 и R. 126655. Установено, че часовниците са закупени от „БЕША - Б“ ЕООД, на което е извършена насрещна проверка и е прието, че са налице реално извършени доставки.

Предвид изложеното на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС за извършените ВОД с получатели EURL A. /три автомобила/ и на часовници R. към GRUPPO L. SRL е начислен ДДС в размер на 80 971,36 лв, съответно в размер на 16 080,00 лв. за данъчен период м. 12.2020 г. или общо начислен данък в размер на 97 051,36 лв.

При проверката е установено е, че „АБАКС КАПИТАЛ“ ЕООД на основание чл. 82 от ЗДДС декларира в дневниците за покупки и продажби протоколи за получени услуги по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС с обща данъчна основа в размер на 51 047,16 лв. и начислен данък в размер на 10 209,43 лв. по две фактури, издадени от GALOTTA S. DIGALOTTA M. и PDM SRL - дружества, установени на територията на Италия, с предмет поддръжка на автомобил и консултантски услуги. За удостоверяване на извършените услуги по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС от ревизираното лице са представени Протокол по чл. 117 ЗДДС №[ЕГН]/31.12.2020 г., издаден на GALOTTA S. DI GALOTTA M. с VINIT02689560643 и предмет на доставката консултантски услуги с ДО 48895,75 лв. и ДДС 9779,15 лв., фактура от 31.12.2020 г., банково извлечение, договор от 04.02.2020 г., сключен между „ГОЛОТА“ ЕООД, в качеството на възложител, и GALOTTA S. DI GALOTTA M. с VIN IT02689560643, в качеството на изпълнител и Протокол по чл. 117 от ЗДДС № [ЕГН]/01.12.2020 г., издаден на PDM SRL с VIN IT04058330657 за поддръжка на автомобил, ведно с приложена към него фактура №279/28.07.2020 г.

Органите по приходите са приели, че не може да бъде направен извод, че декларираните услуги от италианските дружества са действително извършени с оглед липсата на възмездност на доставките и предвид липсата на доказателства за извършено плащане. Прието е, че протоколите не следва да бъдат включени в дневниците за продажби, в резултат на което на основание чл. 73а от ЗДДС не е признато право на данъчен кредит в размер на 10 209,43 лв., като е направено заключение, че доставките са укрити, а начисленият данък е намален със сума в размер на 10 209,43 лв.

Установено е, че дружеството е ползвало право И на приспадане на данъчен кредит в размер на 215,14 лв. през данъчен период м. 12.2020 г. по фактура, издадена от „КЛИЙВС“ ЕООД с предмет посреднически услуги за ап. 15, [улица].

С цел установяване реалност на доставката на доставчика е извършена насрещна проверка, като е изготвено ИПДПОЗЛ. Посочено е, че тъй като дружеството няма активен представляващ не може да бъде предприета процедура за връчване по реда на чл. 32 от ДОПК. Поради тези факти не може да се установи предметът на доставка, начин на договаряне, заплащане, наличие на материална и кадрова обезпеченост за извършване на доставките. Не може да бъде доказана реалността на извършената доставка по цитираната фактура. Извършена е справка в информационния масив на НАП ПП С. за актуалното състояние на всички трудови договори, при която е установено, че дружеството има 2 /два/ регистрирани трудови договори - ръководител отдел продажби.

Предвид изложеното и с оглед неизпълнение изискванията на чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 215,14 лв. по фактура, издадена от „КЛИЙВС“ ЕООД.

След преценка на мотивите, изложени в РА, приложените по административната преписка писмени доказателства и възраженията на ревизираното лице, горестоящият орган е намерил жалбата за частично основателна, като е приел, че е реално осъществени ВОД на автомобили към EURL A. AUTOMOBILffis /Франция/ и на часовници R. към GRUPPO L. SRL /Италия/.

Що се касае до декларирани от „АБАКС КАПИТАЛ“ ЕООД на основание чл. 82 от ЗДДС в дневниците за покупки – продажби и протоколи за получени услуги по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС с обща данъчна основа в размер на 51 047,16 лв. и начислен данък в размер на 10 209,43 лв. две фактури, издадени от GALOTTA S. DI GALOTTA M. и RDM SRL - дружества, установени на територията на Италия, с предмет на доставки поддръжка на автомобил и консултантски услуги, ответникът е приел, че от дружеството са представени протоколи, издадени по реда на чл. 117 от ЗДДС, отразени в отчетни регистри на дружеството. В тази връзка е счел, че неоснователно органите по приходите не са признали право на приспадане на данъчен кредит, като са приели, че разпоредбата на чл. 73а от ЗДДС е неприложима, тъй като доставките са укрити. Представени са и

фактури доказателства за извършено разплащане и договор, сключен с едното дружество. Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „ГЕ.И.КО.Н. - ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУКЦИОНИ НАВАЛИ“ ЕООД с предмет А. Rs7 и от „КЛИЙВС“ ЕООД с предмет посреднически услуги, горестоящата инстанция е намерила акта за правилен и законосъобразен.

Решението е връчено на електронния адрес на дружеството жалбоподател на дата 08.03.2022 г. (л.28).

Жалбата срещу процесния РА е подадена на 22.03.2022 г., чрез ТД на НАП – С..

Към делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, като се приеха и такива представени в хода на настоящия съдебен процес.

По делото се назначи съдебно-счетоводна експертиза, по която вещо лице дава заключение, че от информацията в дневника за покупки не може да се установи дали „ГЕ.ИКО.Н. – ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУКЦИОНИ НАВАЛИ“ ЕООД е придобил процесния автомобил А., предмет на продажбата по фактура 1/01.12.2020 г. с получател „АБАКС КАПИТАЛ“ ЕООД с данъчна основа 228 180,17 лева и начислен ДДС 45 636,03 лева. При проверка от страна на вещото лице на банковата сметка на дружеството в ДСК АД е установило, че за периода 01.01.2020 г. – 28.02.2021 г. са установени плащания в полза на третото лице, но поради липса на първични счетоводни документи от банковите операции не може да се направи извод извършено ли е плащане за придобиване на автомобила.

Съдът кредитира заключението на вещото лице в съвкупност с останалите писмени доказателства, събрани по делото.

По делото от страна на оспорващия в последното съдебно заседание са представени писмени доказателства, удостоверяващи от Министерство на транспорта на Италия, че процесния автомобил е бил продаден в България на „ГЕ.ИКО.Н. – ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУКЦИОНИ НАВАЛИ“ ЕООД, който е й доставчика на „АБАКС КАПИТАЛ“ ЕООД.

При така изяснената фактическа обстановка, съдът намира от правна

страна следното:

Депозираната жалба е в срок и процесуално допустима. В съдебното производство, съгласно нормата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Съдът приема, че обжалвания ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите, по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 от ДОПК. Спазена е формата по чл.120, ал.1 от ДОПК. От приложените по административната преписка доказателства се установяват обстоятелствата по спазване процедурата по образуване и развитие на производството пред административния орган. При постановяването на оспорения РА не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващото дружество.

По изложените съображения съдът приема, че не е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на данъчно задълженото лице.

По материалната законосъобразност на ревизионния акт.

Съдът намира жалбата за **ОСНОВАТЕЛНА**, предвид следното:

Относно отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактура № [ЕГН]/01.12.2020 г., с доставчик „ГЕ.И.КО.Н. - ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУЦИОНИ НАВАЛИ" ЕООД БУЛСТАТ: BG205929516, с предмет - покупка на автомобил А. RS7, с данъчна основа 228 180.17 лева и обща сума за плащане 273 816.20 лева.

Съгласно чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, данъчният кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за: 1/получени от него стоки или услуги по облагаема доставка; 2/извършено от него плащане, преди да е възникнало данъчното събитие за облагаема доставка; 3/осъществен от него внос; 4/изискуемия от него данък като платец по глава осма. Съгласно, ал. 2 на същата разпоредба, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, т.е. на датата на възникване на данъчното събитие по чл. 25, ал. 2 и, ал. 3 от ЗДДС. В този момент възниква задължението на доставчика да начисли ДДС.

Съгласно чл. 25, ал. 2 и, ал. 3 от ЗДДС данъчното събитие по смисъла на ЗДДС възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена, както и в специфичните случаи описани в чл. 25, ал. 3 от ЗДДС. Правото на приспадане е свързано с действителното извършване на доставката на стоки или услуги, поради което настъпването на данъчното събитие е необходимо условие за възникване на правото на приспадане. Обратно, когато действителното извършване на доставката на стоки или услуги липсва, не може да възникне право на приспадане.

Напълно идентична в тази насока е и разпоредбата на член 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (Директивата), съгласно която, за да може да упражни правото си на приспадане, данъчнозадълженото лице трябва да отговаря на следните условия за целите на приспадане в съответствие с член 168, буква а) по отношение на доставката на стоки или услуги, той трябва да притежава фактура, съставена в съответствие с членове 220-236 и членове 238, 239 и 240.

От своя страна член 168, б. "а" от Директива 2006/112 на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност, гласи: "Доколкото стоките и услугите се използват за целите на облагаемите сделки на данъчнозадължено лице, същото има правото, в държава-членка, в която извършва тези сделки да приспадне от дължимия данък върху добавената стойност, който то е задължено да плати дължимия или платен ДДС в тази държава-членка по отношение на доставката за него на стоки или услуги, извършена или която предстои да бъде извършена от друго данъчнозадължено лице. "

Посочената разпоредба на вторичното право на ЕС, която има директен ефект, е точно транспонирана с разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, съгласно която "Когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави."

От тълкуването на нормите следва, че предпоставките във фактическия състав на възникване на правото на приспадане на платен ДДС по облагаема доставка са следните: 1. доставката е реално извършена или предстои да бъде извършена; 2. доставката е между данъчно-задължени лица; 3. предметът на доставката, получен от претендиращия приспадането, се използва за целите на облагаемите му сделки.

Това тълкуване се потвърждава от задължителното тълкуване на нормите

на Директивата за ДДС в точки 30 и 31 от мотивите на Решение на СЕС от 6 декември 2012 г. по дело C-285/11, Б. ЕООД, ECLI: EU: C: 2012: 774: "В случая от акта за преюдициално запитване е видно, че съответните страни по доставките на разглежданите в главното производство стоки, а именно Б. и неговите доставчици, са данъчнозадължени лица по смисъла на Директива 2006/112. За да се установи обаче, че на основание на тези доставки на стоки е налице правото на приспадане, посочено от Б., е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани от Б. за извършването на облагаеми сделки. "

Горното тълкуване е потвърдено и в по-новата практика на Съда на ЕС. Така в Решение на СЕС от 09 декември 2021 г. по дело C-154/20, Kemwater ProChemie s. r. o., ECLI: EU: C: 2021: 989, т. 24 Съдът напомня, че "правото на приспадане на ДДС зависи от изпълнението както на материалноправни, така и на формални условия. Що се отнася до материалноправните условия, от член 168, буква а) от Директива 2006/112 следва, че за да може да се ползва от право на приспадане, заинтересованото лице трябва, от една страна, да бъде "данъчнозадължено лице" по смисъла на тази директива. От друга страна, това лице трябва, нагоре по веригата, да е получило стоките или услугите, за които иска да му се признае право на приспадане, от друго данъчнозадължено лице, а надолу по веригата — да е използвало тези стоки или услуги за нуждите на собствените си облагаеми сделки. Що се отнася до правилата за упражняване на правото на приспадане на ДДС, които се приравняват на формални изисквания, член 178, буква а) от посочената директива предвижда, че данъчнозадълженото лице трябва да притежава фактура, съставена в съответствие с членове 220—236 и с членове 238—240 от нея (решение от 11 ноември 2021 г., Ferimet, C-281/20, EU: C: 2021: 910, т. 26 и цитираната съдебна практика).

Реалността на доставката е материално-правно изискване по същество за правото на приспадане. Реалността на доставката е фактически въпрос.

Лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. В цитираното Решение на СЕС по дело C-154/20, т. 33 ясно е казано, че "данъчната администрация не може да сведе проверката единствено до самата фактура. Тя трябва да вземе предвид и допълнителната информация, предоставена от данъчнозадълженото лице. От друга страна, именно данъчнозадълженото лице, което иска приспадането на ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Следователно данъчните органи могат да изискат от самото данъчнозадължено лице доказателствата, които считат

за необходими, за да преценят дали следва да се допусне исканото приспадане (решение от 11 ноември 2021 г., Ferimet, C-281/20, EU: C: 2021: 910, т. 38)".

Горното е проявление на общото доказателствено правило, че всеки е длъжен да докаже фактите, от осъществяването на които черпи изгодни правни последици. Националната юрисдикция, в съответствие с националните правила на доказване трябва да направи глобална преценка на фактите, за да прецени налице ли са основания за признаване на претендираното право на приспадане. (Решение на СЕС от 18 юли 2013 г. по дело C-78/12, E. K, ECLI: EU: C: 2013: 486., т. 37).

Съдът на ЕС многократно е посочвал, че упражняването на правото на приспадане не обхваща данък, който се дължи само поради това, че е посочен във фактура. Добросъвестността или недобросъвестността на данъчнозадълженото лице, което иска приспадането на ДДС, е без въздействие върху въпроса дали доставката е извършена, по смисъла на член 10, параграф 2 от Шеста директива - Решение от 27 юни 2018 г. по съединени дела S. и Valeriane, C-459/17 и C-460/17 г., точка 38, като този, който иска приспадането на ДДС, трябва да докаже, че отговаря на условията, за да се ползва от него - Решение от 26 септември 1996 г. по дело Enkler, C-230/94, т. 24. Само действително осъществената доставка може да породви изискуемост на данъка, съответно право на приспадане, в който случай и при изпълнение на останалите материалноправни и процесуалноправни изисквания, правото на приспадане по принцип не може да бъде ограничавано.

С оглед на горните постановки, настоящият съдебен състав приема за безспорно установено от писмените доказателства на първо място, че първоначалния собственик на процесния автомобил е италианското дружество „АУТОМОБИЛЕ РОМА" С.Р.Л., от когото започва правоприемната верига. Това обстоятелство се потвърждава от удостоверение за регистрация AL0749676, издадено от Министерството на инфраструктурата и транспорта на Италия. Видно е от приложената фактура от „АУТОМОБИЛЕ РОМА" С.Р.Л. фактура № 212FZ000004/12.01.2021 г. към „ГЕ.И.КО.Н. - ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУЦИОНИ НАВАЛИ" ЕООД, че идентификационния номер на италианското дружество е 11356071008, който съвпада с констатирания от вещото лице В. (стр. 3, последен ред от първата таблица от заключението), деклариран в дневника за покупки на „ГЕ.И.КО.Н. - ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУЦИОНИ НАВАЛИ" ЕООД.

По този начин в хода на делото с посочените документи, съдът намира за

доказано реалното прехвърляне на собствеността, чрез издадената от италианско дружество „АУТОМОБИЛЕ РОМА" С.Р.Л., фактура № 212FZ000004/ 12.01.2021 г.. В нея се удостоверява обстоятелството, че българското дружество и пряк доставчик на жалбоподателя - „ГЕ.И.КО.Н. - ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУЦИОНИ НАВАЛИ" ЕООД придобива собствеността на процесния автомобил А. RS7 срещу цена в размер на 140 000.00 евро.

Друго обстоятелство, което доказва и физическото транспортиране на процесната лека кола, е удостоверено чрез транспортен документ 201DT00346/19.11.2020 г. В този смисъл, приложените фактури, транспортен документ и удостоверение за регистрация на лек автомобил, в съвкупност доказват при условията на пълно и главно доказване веригата от прехвърляне на собствеността на реално съществуващ автомобил.

Горното следва да се тълкува и в съвкупност с установените още от проверяващите писмени доказателства, които установяват всеки един елемент от етап от веригата от правопримемство по повод и осъществения ВОД към Румъния на процесния автомобил, а именно: 1) доказателство за прехвърлянето, 2) доказателства за относно транспортирането 3) доказателства за плащането.

Налице са надлежно извършени плащания от страна на „Абакс капитал“ ЕООД към „ГЕ.И.КО.Н. - ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУЦИОНИ НАВАЛИ" ЕООД, видно от 3 бр. Ави́зо за нареден кредитен превод - преводно нареждане от 24.02.2021 за сумата от 60 000 евро, преводно нареждане от 22.12.2020 г. за сумата от 58 900 евро и преводно нареждане от 29.04.2021 г. за сумата от 21 000 евро. Налице е действително получаване от доставчика на насрещна престация - заплащане на сумата по фактурата. В този смисъл, невъзможността да се провери счетоводството на доставчиците, извън проверка в информационните масиви, не е обстоятелство, заради което следва да се приемат издадените фактури за необосновани икономически. Налице са данни за безспорно получена и заведена на името на получателя стока, която впоследствие е обект на последващо прехвърляне, съгласно икономическата му дейност. Съгласно Справка за поток по видове закупени и продадени стоки и услуги за периода 12.2020 - 02.2021 г., налице е придобит от „ГЕ.И.КО.Н. - ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУЦИОНИ НАВАЛИ" ЕООД автомобил, който впоследствие е прехвърлен към А. С. D.- Румъния. В справка за стоков поток относно

стоки за ВОД за периода 12.2020 - 02.2021 г. по повод на процесния автомобил е налице отбелязване на придобиването, предхождащо прехвърлянето към А. С. Д.. Посочени надлежно са номера и датата на издаване на фактурата, данъчната основа в размер на 228 180.17 лв. и ДДС в размер на 46636.03 лева. Дружеството е включило придобиването и в сметка № 304, видно от Аналитичен регистър сметка 304 за периода от 01.10.2020 г. - 28.02.2020 под контиране № [ЕГН].

Установява се и по категоричен начин, че стоката - предмет на процесните фактури е използвана за икономическата дейност на данъчно-задължения жалбоподател и в негови последващи облагаеми доставки. Добросъвестният получател по облагаема с ДДС доставка на стоки или услуги не следва да бъде санкциониран с отказ за упражняване на право на данъчен кредит поради евентуални нарушения или недобросъвестност на неговия доставчик, доколкото последният в лицето на „ГЕ.И.КО.Н. - ДЖЕСТИОНИ ИММОБИЛИАРИ КОНСТРУЦИОНИ НАВАЛИ" ЕООД не е бил открит в хода на данъчната ревизия. Непредставянето на доказателства за изпълнение на доставката от страна на пряк доставчик (вкл. поради неоткриването му), при наличие на данни за безспорно получена стока, не следва да лишава ревизираното дружество от предоставеното му от закона право на приспадане на данъчен кредит в размер на начисления ДДС по издадените фактури. Практиката на СЕС посочва, че органите по приходите не могат да задължават получателят на фактурата да извършва проверки на контрагентите си, защото такива той не е длъжен да прави. Видно от преписката по ревизионния акт, доставката на автомобилът А. RS7 безспорно е извършена, тъй като впоследствие същият е прехвърлен към дружеството А. С. Д. от „АБАКС КАПИТАЛ“ ЕООД, която доставка в решението си Директорът на Дирекция ОДОП признава като реална.

Съгласно практиката на СЕС1: "1) Член 167, член 168, буква а), член 178, буква а), член 220, точка 1 и член 226 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае на данъчнозадълженото лице право да приспадне от данъка върху добавената стойност, на който е лице платец, дължимия или платен данък за предоставените му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги или някой от неговите доставчици са извършили нарушения, без да доказва, въз основа на обективни данни, че въпросното

данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател на фактурата или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. 2) Член 167, член 168, буква а), член 178, буква а) и член 273 от Директива 2006/112 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане, поради това че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на данъка върху добавената стойност, или поради това че въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в Директива 2006/112 процесуални и материално-правни условия за упражняването на правото на приспадане и данъчнозадълженото лице да не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на въпросния издател."

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не са били оправдани в счетоводната им документация или се е оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, стига да са изпълнени следните две условия - посочените обстоятелства да сочат за наличието на измама и въз основа на обективните данни, представени от органите по приходите, да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама - нещо, което запитващата юрисдикция следва да провери. В разглеждания казус, липсват обективни данни, представени от органите по приходите, които да установяват по безспорен и категоричен начин, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката е част от измама. СЕС подчертава : "Когато данъчният орган предоставя

конкретни улики за наличието на данъчна измама, Директива 2006/112 и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка всички обстоятелства по случая дали самият издател на фактурата е извършил въпросната сделка.

При все това в положение като разглежданото в главното производство правото на приспадане може да бъде отказано само когато данъчният орган установи, въз основа на обективни данни, че получателят на фактурата е знаел или е трябвало да знае, че сделката, която обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки." Липсват обективни данни, че получателят на фактурата е знаел или е трябвало да знае, че сделката е част от данъчна измама. Знанието за наличие на злоупотреба не може да се предполага, а трябва да бъде установено с обективни данни и неоспорими доказателства. Установява се по категоричен начин, че стоката - предмет на процесите фактури е използвана за икономическата дейност на данъчно-задължения жалбоподател и в негови последващи облагаеми доставки. Добросъвестният получател по облагаема с ДДС доставка на стоки или услуги не следва да бъде санкциониран с отказ за упражняване на право на данъчен кредит поради нарушения или недобросъвестност на неговия доставчик. Непредставянето на доказателства за обезпеченост за изпълнение на доставката от страна на преките доставчици, при наличие на данни за безспорно изпълнена услуга, съответно за получена стока, не следва да се лишава ревизираното дружество от предоставеното му от закона право на приспадане на данъчен кредит в размер на начисления ДДС по издадените фактури. Практиката на СЕС посочва, че органите по приходите не могат да задължават получателят на фактурата да извършва проверки на контрагентите си, защото такива той не е длъжен да прави. Видно от преписката по ревизионния акт, доставката на автомобилът А. RS7 безспорно е извършена, тъй като впоследствие същият е прехвърлен към дружеството А. С. D. от „АБАКС КАПИТАЛ“ ЕООД, която доставка в решението си Директорът на Дирекция ОДОП признава като реална.

Относно отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „КЛИЙВС“ ЕООД с предмет посреднически услуги, съдът намира следното: Видно от Фактура № [ЕГН]/18.12.2020 г., от доставчика „КЛИЙВС" ЕООД са предоставени посреднически услуги. В решението, с което се потвърждава частично ревизионния акт се приема, че е посочен единствено предметът на доставка - посредническа услуга за ап. 15,

[улица], като не са представени доказателства в какво се изразява услугата, предметът ѝ, как е договорена и извършена предвид липсата на кадрова обезпеченост на доставчика (назначени 2 лица на длъжност ръководител отдел продажби). Съгласно констатациите в Ревизионния доклад, към датата на проверката „КЛИЙВС“ ЕООД няма активен представляващ на дружеството, като при изпратено искане за документи и писмени обяснения от задължено лице, същото се е върнало с гриф „няма никой на адреса“ при извършени посещения на декларирания адрес за кореспонденция, като са изготвени Протокол /Кд-73/ № 1723204/28.05.2021 г. и Протокол /Кд-73/ № 1723206 /07.06.2021 г., с които е констатирано, че на посочения адрес не е открит представител или упълномощено лице на дружеството „КЛИЙВС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Към момента на проверката ЗЛ не е декларирало нов адрес за кореспонденция. Единствено на основание тези факти, органите по приходите приемат, че предмета на доставката, начинът на договаряне, заплащане и наличието на материална и кадрова обезпеченост за извършване на доставките са неустановими и не може да бъде доказана реалността на извършената доставка.

Според чл. 9, ал. 1 ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга.

Отдаването под наем на сграда представлява доставка с непрекъснато изпълнение. Съгласно чл. 25, ал. 4 ЗДДС при доставка с периодично, поетапно или непрекъснато изпълнение, с изключение на доставките по чл. 6, ал. 2 ЗДДС (сред които не попада отдаването под наем на недвижим имот), всеки период или етап, за който е уговорено плащане се смята за отделна доставка и данъчното събитие възниква на датата, на която плащането е станало дължимо. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрираното лице има право да приспадне от данъчните задължения по ЗДДС за получени от него услуги по облагаема доставка. За да възникне данъчното събитие, е необходимо услугата да е извършена - чл. 25, ал. 2 ЗДДС.

Спорният въпрос относно реалността на доставките е фактически въпрос, който при доставка на стоки се свежда до доказване факта на прехвърляне собствеността върху същите, а при доставка на услуги - до доказване факта на предаване резултата от извършените услуги на получателя, и в двата случая за получаването им от ревизираното лице.

Понятието "неправомерно начислен данък", използвано в нормата на чл.

70, ал. 5 ЗДДС не е легално дефинирано, но по аргумент от противното това е всяка една хипотеза, при която начисляването на данъка е станало в нарушение на императивни законови разпоредби. Тъй като наличието на реална доставка по смисъла на чл. 6 ЗДДС е условие за възникване на правото на данъчен кредит, то начисляването на данък при липса на реална доставка на стока или услуга е "неправомерно" съгласно чл. 70, ал. 5 ЗДДС и е основание за непризнаване правото на данъчен кредит. Следователно по делото следва да се установи дали са съществували основанията за начисляване на данъка от доставчика по спорната фактура.

Наличието на доставка съставлява положителен факт и след като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт. Относно доказателствената тежест в процеса са приложими общите правила на доказване, според едно от които, всяка страна е длъжна да установи обстоятелствата, на които основава своите искания или възражения. В настоящия казус това означава, че ревизирият данъчен субект е този, който трябва да докаже по пътя на пълното доказване, че доставките по фактурите са реално извършени.

Неизпълнението на задължението на другите участници в производството за представяне на данни по чл. 37, ал. 5 ДОПК не е скрепено с процесуална тежест, а е възможен източник на административнонаказателна отговорност. Следва да се посочи, че обезпечеността на доставчиците - материално-техническа и кадрова, не е предпоставка за правото на данъчен кредит - в този смисъл е съдебната практика на СЕС. Липсата на доказана обезпеченост на доставчика не може да рефлектира върху правото на данъчен кредит за получателя по доставките, освен ако приходната администрация или съда не установят, че е налице данъчна измама с участието и/или със знанието на получателя по доставките. Извън общите съждения, че задълженото лице е участвало в данъчна измама или е имало знанието за такава, конкретни обективни факти в тази насока не се установяват от органите по приходите, при доказателствена тежест за същите./посочена по-горе практика на СЕС/

Неправилно се приема от ответната страна, че не са налице представени доказателства в какво се изразява услугата и нейния предмет. Видно от представената в хода на ревизионното производство справка за поток по видове закупени и продадени стоки и услуги за периода 12.2020 - 02.2021 г., касае се за посреднически услуги за наем. Същите са надлежно

индивидуализирани - за апартамент 15, [улица]. В резултат от извършените посреднически услуги е сключен договор за наем от 17.12.2020 г. с Дружеството - Наемодател „САН СТЕФАНО ПРОПЪРТИ ДИВЕЛОПМЪНТ" ЕООД именно за процесния апартамент № 15.

Издадената за посредническите услуги фактура отговаря на законовите изисквания, стойността ѝ е платена. Същата е придружена от Ави́зо за издадено преводно нареждане за кредитен превод с основание за превода плащане по фактура № 16949/18.12.2020 г. За плащането е представено ави́зо за издадено преводно нареждане от 18.12.2020 г. УИН: ОВ61812200061753, в което е налице надлежно посочване на номера на фактурата. В този смисъл, е неправилен крайния извод в решението и ревизионния акт за липса на реално осъществени доставки, само на база обстоятелството, че при извършената насрещна проверка на преки доставчици, дружеството не е открито на адреса си за кореспонденция и поради това да се стигне до извода, че доставките се неустановени.

Нередности при прекия доставчик, при установено извършване на услугата, и последващата ѝ реализация за целите на икономическата дейност на получателя, също не влияе на правото на приспадане на данъчен кредит за получателя. Директива 2006/112 не допуска национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане, поради това че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на данъка върху добавената стойност, или поради това че въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в Директива 2006/112 процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане и данъчнозадълженото лице да не разполага с данни за евентуални нарушения или измама отстрана на въпросния издател.

При този изход на спора, жалбоподателят има право на присъждане на сторените разноси по производството, които се установиха в размер на 50 лв. за държавна такса, 300 лв. - депозит за вещо лице и 1800 лв. - за заплатено адвокатско възнаграждение или общо 2150 лева, съгласно представен списък на л.278 от делото. По отношение на разноските, следва да се отбележи, че съгласно разпоредбата на чл.161, ал.3 от ДОПК,

в случаите, когато пред съда се представят доказателства, които е могло да бъдат представени в административното производство, представилата ги страна заплаща изцяло разноските по делото независимо от неговия изход. От текста на разпоредбата е видно, че за да се приложи тази законова норма, е необходимо да са налице новопредставени пред съда доказателства, които страната е могла да представи в хода на административното производство и които са били от решаващо значение за изхода на спора. В действителност в хода на съдебното производство са представени доказателства, които не са били представени в хода на ревизията и те са решаващи за крайния извод на съда. Представените писмени доказателства обаче не са се намирали при жалбоподателя по време на ревизионното производство, тъй като той не е страна по нито един от тях, а касаят отношенията на прекия с предходния доставчик В тази връзка следва да се отбележи, че органите по приходите е следвало служебно да изяснят всички факти и обстоятелства от значение за случая и ако са преценили, че представените доказателства пред тях са непълни, е следвало да изискат повторно цялата необходима им информация за обективно определяне на данъчните задължения на ревизираното лице и от предходните доставчици. В този смисъл, не са налице основания за приложение на разпоредбата на чл.161, ал. 3 от ДОПК.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, трети състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22220421002062-091-001/14.12.2021 г., издаден от Х. Б. М. началник сектор - възложил ревизията и Й. Н. И. - главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, частично потвърден с Решение № 350/07.03.2022 г. на директора на дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" [населено място].

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на от „АБАКС КАПИТАЛ“ ЕООД ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], р-н О., [улица], представлявано от управителя М. Галотта, сумата в размер на 2 150 /Две хиляди сто и петдесет / лева, представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Р. България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: